

nisteren bare trækker hemmelighedsstemplet frem, vil blive stillet i udvalget, og som sagt håber jeg på en mere kvalificeret og tilbunds-gående debat ved anden behandling.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg kan meget langt hen ad vejen støtte fru Kirsten Jacobsens harme over, at der er den forskelsbehandling på dem, der er oppe i toppen af samfundet, og dem, der er længere nede. Helt enig. Det er rigtigt, at vi, hvis vi vedtager Fremskridtspartiets beslutningsforslag, godt kan få en principiel debat om, hvordan vi så skulle redde Svendborg Værft, men problemet er bare, at det ville være for sent, for så er Svendborg Værft lukket. Derfor vil vi ikke støtte forslaget, men vi vil meget gerne være med til i almindelighed at rejse den principielle debat.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Jeg er helt enig i de sidste betragtninger, hr. Aaen kom med. Det kan jo ikke hjælpe, at man siger: Jamen vi ved ikke, hvor meget vi kan få hjem, det ved kun dommerne, og det ved kun de, som skal afgøre konkursen. De er de eneste, der ved, hvor meget vi får hjem, men nu skal vi altså i gang, nu skal vi have lukket det værft, nu skal vi have nedlagt de 250 arbejdspladser; om vi så får 1 mio. eller 3 mio. kr., må vi tage stilling til bagefter, og så kan vi i øvrigt se, om vi vil redde værftet på en anden måde. Men dette ville jo være det samme som at skulle til at lave et nyt skibsværft, hvor staten så skulle gå ind, og det synes jeg ikke er den rigtige måde.

Vi må erkende den situation, vi står i i dag, og så må vi tage stilling til, om vi vil opgive et krav. Eller også kunne regeringen, som hr. Frank Aaen var inde på, have valgt den løsning at sige: Jamen vi vil have noget sikkerhed, vi vil have nogle aktier, eller vi vil have en eller anden aftale om, at hvis det kommer til at gå godt, skal vi have vores penge tilbage. Det synes jeg ville være regulært; men bare at lukke værftet og så se, hvad der sker bagefter, kan vi absolut ikke støtte. Og koblingen til pensionisternes bolig-sikring var måske lidt overdrevet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Vi kunne have koblet den til alle mulige andre ting her i samfundet, for det er sådan, at har man uretmæssigt fået noget, så skal man betale pengene tilbage. Og det er ligegyldigt, om det er på det ene eller det andet niveau.

Men lige så vel som jeg ikke ved, hvor meget man ville kunne få ind ved en erstatningssag, lige så lidt ved erhvervsministeren eller hr. Donner eller andre vel, om man overhovedet redder værftet, om man overhovedet redder de 250 arbejdspladser. Hvad nu, hvis man om to måneder står i den situation, at det alligevel er gået ned, at de 250 arbejdspladser alligevel er tabt? Så har vi sagt farvel til principperne og til retssikkerheden over for de almindelige borgere, og så er der altså ikke reddet én arbejds-plads. Så har man gjort vold på de regler, der gælder for alle mennesker i hele landet, og så har man slet ikke opnået det, man ville. Det synes jeg ville være en endnu mere skrækkelig løsning end det, man stod med før.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Jeg forstår fru Jacobsens argumentation sådan, at vi siger, vi har nogle principper her, dem sætter vi altså i højsædet, og det er det eneste, det drejer sig om. Nu lukker vi det værft, og så har vi i hvert fald sikret, at pensionisten med bolig-sikringen har fået samme behandling, som værftet har, men jeg kan ikke rigtig forstå, at det var det, der skulle være hovedformålet.

Jeg mener, hvis man i dag er i erhvervslivet og man har nogle penge til gode, så kan man godt nogle gange, mange gange risikere at skulle afskrive et eller andet beløb, og det gør man, fordi man siger: Nu må den gæld afskrives eller, som hr. Frank Aaen var inde på, lave en aftale om, at vi kommer ind og får nogle aktier eller får nogle værdier, fordi vi gerne vil bevare den arbejdsplads, fordi vi gerne vil bevare den samhandel, vi har haft med den pågældende virksomhed. Det synes vi er mere fornuftigt end at sige, at vi for enhver pris lukker det værft, fordi vi så har sikret, at der er ens regler for pensionisten og for erhvervsvirksomheden.

Kirsten Jacobsen (FP):

Skal vi ikke bruge et eksempel, som jeg er helt sikker på hr. Donner måske forstår bedre end pensionisternes forhold?

Lad os tage et par skatteydere i Danmark, som på den ene eller den anden måde har trukket for meget fra på deres selvangivelser, og de driver altså virksomhed. Skattevæsenet opdager, at der er noget, som de uretmæssigt har fået, og fortæller virksomheden, at det skal de betale tilbage. Det betyder, at den virksomhed går konkurs og nogle mennesker bliver arbejdsløse.